

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 109

гр. Бургас, 13.06.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на тринадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Ст. Калошева Манкова

Членове: Светла М. Цолова
Петя Ив. П.а Дакова

като разгледа докладваното от Светла М. Цолова Въззивно частно наказателно дело № 20222000600106 по описа за 2022 година

Производството е образувано по частен протест срещу определение, с което е отменено постановление за прекратяване на наказателно производство.

С частния протест прокурорът от Окръжна прокуратура - Сливен прави оплаквания за незаконосъобразност и необоснованост на атакувания съдебен акт. Излага обстойни аргументи в подкрепа на релевираните доводи. Категорично възразява срещу дадените му от съда указания за изясняване на определени обстоятелства, преценени като решаващи за правилното разрешаване на спора. Противопоставя на възложеното изследване степента на засегнатост на слуховия апарат на пострадалото дете. Твърди, че на досъдебното производство е направено възможното за да се установи има ли и в каква степен засегнатост на слуховите възможности на детето. В тази връзка изтъква, че единствената обективна находка относно слуха на пострадалия Ст. И. се съдържа в изготвения на 07.03.2022г. доклад на АСП – ДСП – Твърдица, в който е отразено, че по информация на близките на детето същото е било с намален слух, но не са били издадени по повод на този здравословен проблем експертни решения на ТЕЛК. Изразява позиция, че след като приживе пострадалото лице не е било изследвано и не са били съставени медицински документи, удостоверяващи наличието или отсъствието на проблеми със слуховия апарат, то абсурдно е да се предполага, че въпросната непълнота в доказателствата би могла се запълни

посредством разпит на свидетели – полицейски служител и служители от ДСП – ИРМ – Твърдица, в каквото насока са дадените от съда указания. Смята, че евентуално събраните свидетелски показания относно слуха на пострадалото дете, ще отразяват единствено субективни, неточни възприятия на разпитаните лица, които не са със съответното медицинско образование и професионална квалификация за поставяне на диагноза. Възразява и срещу дадените указания за изясняване разположението на тялото на детето върху релсите и неговата температура. Намира, че досежно тези обстоятелства са събрани необходимите гласни и писмени доказателства, както и заключение на съдебномедицинска експертиза, което установява причинените при конкретното произшествие травматични увреждания на детето и причинно-следствената им връзка с настъпилата му смърт. Счита, че указаната от съда допълнителна съдебно медицинска експертиза, ведно с поставените към нея въпроси, почиват на абстрактни предположения и възможни хипотези с неясна цел за изясняване, като подчертава, че обстоятелствата относно разположението на тялото на детето на релсите и възможността смъртта му да е настъпила преди произшествието са категорично установени от събраните по делото доказателства и от заключението на първоначалната съдебномедицинска експертиза. Изразява несъгласие срещу указанието на съда за назначаване на допълнителна железно - транспортна експертиза, защото възможните отговори на указаните въпроси ще бъдат хипотетични и несигурни, ще съдържат субективен елемент и наред с това, те няма да променят крайните изводи за приложението на чл.24, ал.1, т.1 от НПК, изложени в прокурорския акт за прекратяване на делото. Намира за изпълнимо и безполезно указанието за събиране на информация за преминаващите влакови композиции през мястото на произшествието на инкриминираната дата от 12 часа до 21 часа, както и указанието за изискване на информация от ЕЕН 112 относно подателите на сигналите за произшествието, при положение, че подобна информация се съхранява съгласно правилата само шест месеца. Категорично се противопоставя на указанието на съда да се изискат справки за родствените връзки на пострадалото лице и неговите родители поради хипотетично възможен по-широк кръг от пострадали лица, спрямо които би следвало да се извършат действия по реда на чл.227 и сл. от НПК. Смята, че събраните по делото документи установяват кръга на пострадалите лица, като правата на

наследниците на пострадалото дете са били охранени и реализирани в рамките на досъдебното производство и наред с това няма обективни и безспорни данни, че пострадалият има и други наследници, освен установените. Като счита, че Окръжна прокуратура – Сливен, при напълно изяснена фактическа обстановка, правилно е прекратила досъдебното производство с атакуваното от наследниците постановление и намира, че дадените от съда указания не биха променили по никакъв начин правните изводи на решаващия прокурор, защото не са свързани с предмета на доказване по делото, водено за престъпление по чл.343, ал.1, б. „в“ вр. чл.342, ал.1 от НК, приема, че първоинстанционното определение, с което е отменено постановлението за прекратяване на делото, е необосновано и незаконосъобразно и следва да се отмени. По тези съображения прокурорът предлага въззивният съд да отмени протестираното определение, с което е отменено постановлението за прекратяване на наказателното производство и да потвърди това постановление.

Повереникът на пострадалите лица е депозирал писмено становище, с което твърди, че протестът е недопустим, тъй като счита, че прокурорът не може да оспорва съдебния акт, с който е отменен неговия оспорен прекратителен акт, а такова правомощие имат пострадалите лица и техните повереници, поради което моли протеста да се остави без разглеждане. По същество намира въззивния протест за неоснователен, защото изложените в него аргументи се намират в съществено противоречие със събраните доказателства и подкрепят направения от съда извод за неизясненост на редица обстоятелства по делото. Като приема първоинстанционното определение за обосновано и законосъобразно, моли въззивният съд да остави протеста на прокурора без разглеждане, а в случай, че съдът реши да разгледа протеста по същество, моли да го отхвърли като неоснователен и да потвърди отменителното съдебно определение.

Апелативна прокуратура – гр. Бургас е депозирала писмено становище по частния протест, в което нейният представител заявява, че протестът е неоснователен и не следва да се уважава. Намира определението на първата инстанция, с което е отменено прекратителното постановление на прокурора, за обосновано и законосъобразно. Изцяло се присъединява към изводите, съдържащи се в обстоятелствената част на съдебното определение, според които проведеното по делото разследване не е всестранно и пълно, налични

са противоречия в свидетелските показания, както и между тях и останалите доказателствени източници. Напълно възприема становището на първата инстанция за необходимост от извършване на допълнителни действия по разследване за събиране и проверка както на нови, така и на вече събрани доказателства, като разпити на свидетели, назначаване на допълнителни експертизи, изискване на документи и пр. Като счита, че изложените в протеста на първоинстанционната прокуратура доводи и възражения против изводите, съдържащи се в атакувания съдебен акт, са неоснователни, намира, че искането за отмяна на съдебното определение следва да се остави без уважение, а определението – да се потвърди.

Въззивната инстанция, след като се запозна с изложените в частния протест оплаквания, обсъди всички материали, съдържащи се в наказателното дело, прецени становището на прокурора от въззивната прокуратура и възражението на повереника на пострадалите лица и извърши служебна проверка на атакувания съдебен акт, направи извода, че частният протест, макар и допустим като подаден от прокурора и в преклузивния седмодневен срок по чл.243, ал.7 от НПК, е неоснователен и не следва да се уважава.

Протестираното определение №132 от 19.04.2022г. по ЧНД №169/2022г. на Сливенския окръжен съд, с което е отменено изцяло постановлението на прокурора от Окръжна прокуратура - гр. Сливен от 31.03.2022г. за прекратяване на наказателното производство по ДП №121/2020г. по описа на РУ на МВР - Твърдица, водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл.343, ал.1, б. „в“ вр. чл.342, ал.1 от НК, е законосъобразно и обосновано. Изложените в посоченото прекратително постановление фактически и правни изводи за липса на извършено престъпление са необосновани и незаконосъобразни, защото не се подкрепят от събраните по делото доказателства и наред с това противоречат на материалния закон. В мотивите към атакуваното определение съдът правилно е приел, че постановлението на прокурора не се основава на задълбочено разследване, което да е допринесло за обективното, всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по делото, в частност разследването не е установило категорично има ли извършено престъпление и от кое лице и поради това е върнал делото на прокурора със задължителни указания за извършване на допълнителни действия по разследването.

Въззивният съд, съобразявайки оплакванията за незаконосъобразност и необоснованост на протестираното определение, извърши собствена преценка на доказателствената съвкупност и въз основа на нея изгради фактическа обстановка по спора, съвпадаща напълно с установената от първоинстанционния съд и изложена в атакуваното определение, поради което не е необходимо нейното възпроизвеждане в настоящото въззивно определение. Направената от тази инстанция своя оценка на наличните доказателствени източници, събрани в хода на разследването, се покрива изцяло с тази на Окръжен съд - Сливен, съответно разминава се с тази на прокурора.

Първоинстанционният съд обосновано констатира, че в хода на проведеното разследване, макар и разследващият орган да е събрал голям обем от доказателствени материали, редица обстоятелства от съществено значение за правилното решаване на спора, касаещи слуховите способности на пострадалото дете, респективно степента на засегнатост на слуховия му апарат, причините за настъпване на железопътната катастрофа и конкретния механизъм на осъществяването ѝ, разположението на тялото на детето спрямо релсите, възможността смъртта му да е настъпила преди сблъсъка с влака, условията, при които е могло да бъде предотвратено произшествието, са останали неизяснени.

Правилно съдът приема необходимост да се установят в хода на разследването слуховите способности на пострадалото дете и степента на увреждане на слуховия му апарат, ако такова е съществувало. Събраните в тази насока гласни и писмени доказателства са противоречиви, както обосновано констатира първата инстанция. Наред с това, изясняването на въпроса досежно слуха на пострадалото дете е от съществено значение, тъй като в противен случай остават без отговор въпросите дали детето е чуло шума на приближаващия се към него влак и ако не – по каква причина, при положение, че е било живо към момента на произшествието, дори да е било заспало на релсите, но без психични отклонения. Въззивният съд подкрепя дадените от първата инстанция указания за събиране на конкретни гласни и писмени доказателства, които ще способстват да се разсеят съмненията за увреден слух на пострадалото дете или пък ще установят определена степен на засегнатост на слуховия му апарат, която му е попречила да възприеме шума от приближаващия влак.

Позовавайки се на показанията на двамата локомотивни машинисти – свидетелите К. К. и Д. Д., на показанията на полицейските служители – свидетелите К. П. и С. С., на отразеното в докладите на свидетелите К. и Д. по повод извършената проверка от Регионална инспекция „Пътна инфраструктура“ – Пловдив във връзка с настъпилото железопътно произшествие, както и на отразеното в уведомлението за настъпил железопътен инцидент, първоинстанционният съд правилно приел за неизяснен в пълнота въпроса за разположението на неподвижното тяло на детето върху релсите или между релсите на ж. п. линията, както и въпроса за температурата на тялото непосредствено след удара – дали то действително е било изстинало, което индицира на предходно настъпила смърт на лицето. В тази насока следва да се отбележи, че единствен свид. К. К. - локомотивен машинист на процесната влакова композиция, който е задействал автоматичната влакова спирачка в режим на екстрено задържане, е слязъл от влака непосредствено след сблъсъка с пострадалия, единствен е видял отблизо и вероятно е пипнал тялото на пострадалото дете, за което твърди, че е било студено. Следва да се обърне внимание, че свид. К. е разпитан като свидетел на досъдебното производство осем месеца след инцидента, като в показанията си твърди, че травмите по детето не са били причинени от управлявания от него влак. Извън съмнение е, че свид. К., бидейки локомотивен машинист на процесния влак, е силно заинтересован от изхода на делото и има пряк интерес да твърди, че друг, предходно преминал влак е прегазил момчето и поради това непосредствено след спиране на управлявания от него процесен влак тялото на детето е било студено. В тази връзка е важно да се отбележи, че свид. К., когато веднага, около 15 минути след произшествието, е уведомил началника на влака – свид. М. М., че са блъснали на релсите дете, той не я е информирал за констатираната от него студенина на тялото на детето. От своя страна, свид. М. М. около 20.45 часа, т. е. само 15 минути след сблъсъка, се е обадила на тел. ЕЕН 112 и е подала сигнал за станалия железопътен инцидент с пострадал човек. По повод на този сигнал, пристигналите след минути на местопроизшествието полицейски служители – свидетелите С. С. и К. П. разговаряли с двамата локомотивни машинисти – свидетелите К. К. и Д. Д., но и на тях свид. К. не е съобщил важния факт, че непосредствено след удара той е пипнал тялото на блъснатото дете и то е било студено. Освен това, не може да се приеме, че

констатациите в протокола за оглед на местопроизшествие „... трупът е изстинал.“ подкрепят твърденията на свид. К. за студено тяло на детето веднага след произшествието, защото видно от отразеното в огледния протокол, самият оглед е започнал в 22.48 часа и е приключил в 00.22 часа. Житейски логично е през изминалите повече от два часа от момента на сблъсъка до началото на огледа да настъпи промяна в температурата на тялото на загиналото дете и трупът му да е констатиран като „изстинал“.

С оглед показанията на свидетелите – локомотивни машинисти К. и Д., че друг, предходно преминал влак е прегазил пострадалото дете, съдът с основание е дал указания да се събере информация за преминалите през района на произшествието влакови композиции в инкриминирания ден в периода 12.00 часа – 21.00 часа.

Анализът на свидетелските показания на лицата, които са имали трайна връзка с пострадалото дете – неговите родители С. С. и Т. П. и работодателя на последната – П. Ч., които не съобщават за здравословни проблеми на детето, включително за намален слух или отсъствие на слух, както и установеното разположение на тялото на детето на релсите, неговата неподвижност, липсата на реакция при подаден звуков сигнал от локомотивния машинист свид. К. и твърденията на същия за студенина на тялото на детето непосредствено след инцидента, действително обуславят необходимост да се провери версията за възможно настъпване на смъртта на пострадалото дете преди произшествието, т. е. преди преминаването на процесния влак. В тази връзка правилно първоинстанционният съд е дал указание за назначаване на повторна съдебномедицинска експертиза, която, освен на въпросите, поставени към първоначалната съдебномедицинска експертиза, да отговори и на въпросите възможно ли е травматичните увреждания на пострадалото дете да бъдат причинени в позиция на тялото, различна от легнало положение, напречно между релсите и възможно ли е смъртта на детето да е настъпила преди преминаването на процесния влак, като при отрицателен отговор да се изложат мотивиращи съображения.

Запознавайки се обстойно с писменото заключение на железопътно – транспортната експертиза и мащабната скица към него и установявайки изрично посочени между тях противоречия, касаещи мястото на задействане в режим на екстрено задържане на автоматичната влакова спирачка - преди

или след мястото на удара /първия контакт/ с тялото на пострадалия, и разстоянието от екстреното задържане до началото на ефективното спиране – 45,12 м и от ефективното спиране до мястото на сблъсъка – 18,22 м, съдът правилно е указал назначаването на допълнителна железопътно – транспортна експертиза. Предвид спецификата и сложността на разследваното железопътно произшествие, удачно е да се назначи тройна железопътно – транспортна експертиза с участието на вещи лица – специалисти - инженери по железопътен транспорт, която да отговори, освен на въпросите, поставени към първоначалната железопътно – транспортна експертиза, така и на въпросите: от какво разстояние обективно е било възможно локомотивните машинисти да възприемат пострадалото дете, намиращо се между релсите; предотвратимо ли е било произшествието при движение на влаковата композиция с установената скорост; с каква скорост е следвало да се движи влаковата композиция, за да може при екстрено задържане на автоматичната влакова спирачка да спре преди мястото на удара и да предотврати произшествието.

За да се постигне пълно, всестранно и обективно разследване, съдът правилно е дал указания да се отстранят противоречията, констатирани между показанията на свидетелите С. С., Т. П. и П. Ч., касаещи времето и начина на придвижването им до мястото на инцидента, както чрез техните допълнителни разпити, така и чрез поставянето им в очни ставки.

Все в името на всеобхватно и задълбочено разследване, уместно е да се изясни посредством свидетелски показания дали в района на местопроизшествието се е намирало стадото от 45 броя крави, собственост на свид. П. Ч. и надзиравано преди инцидента от пострадалото дете, което обстоятелство ще спомогне за установяване времето на настъпване на смъртта на детето и ще допринесе за даване отговор на въпроса възможно ли е смъртта на детето да е настъпила преди преминаването на процесния влак. С цел изясняване на това обстоятелство, правилно първоинстанционният съд указва в хода на допълнителното разследване да се проведе разпит на полицейски служител М. П., който да пресъздаде своите възприятия относно заявеното на местопроизшествието, веднага след инцидента, от локомотивния машинист свид. К., както и относно поведението и изявленията на родителите С. С. и Т. П., също пристигнали на местопроизшествието. Полезни за разследването ще бъдат издирването на лицето М., с прозвище „Д.“, споменат

в показанията на свид. С. С., и провеждането на разпит на това лице.

Правилно съдът приема още, че в хода на допълнителното разследване следва да се установят членовете на медицинския екип на ФСМП – Твърдица, които на място са констатирали смъртта на детето и същите да бъдат разпитани като свидетели относно състоянието на тялото и неговата температура, както и относно степента на засъхване на кръвта от нараняванията, която би могла да индицира времето на настъпване на смъртта на детето.

С основание са дадени и указания при допълнителното разследване да се изиска преписката от ИРМ – Твърдица към ДСП – Сливен за работа с детето С. С.ов И. в периода 09.01.2014г. – 11.11.2016г. и да се разпитат служителите от тази институция, които са работили с детето, като се изяснят причините за дългия период на работа с детето, отношенията между членовете в семейството на пострадалото дете, начина, по който служителите са общували с детето и впечатленията им за неговите слухови способности.

Оправдани са указанията на съда да се изиска информация от ЕЕН 112 за броя на подадените сигнали за възникналото железопътно произшествие, за лицата, подали сигналите и съдържанието на самите сигнали, както и да се изиска аудиозапис на обажданията на електронен носител и ако такъв е съхранен, да се възпроизведе аудиозаписа на хартиен носител.

За да се установи кръгът от всички пострадали лица по смисъла на Тълкувателно решение №1/2016г. от 21.06.2018г. по т. д. №1/2016г. на ОСНГТК на ВКС, първата инстанция правилно е указала да се изискат справки за родствени връзки на пострадалия С. С.ов И. и на неговите родители, чрез които документи ще се удостоверят освен наследниците на пострадалия, призовани към наследяване – неговите родители С. С. и Т. П., така и другите негови родственици, имащи право на обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от ПТП.

Законосъобразен и обоснован е крайният извод на съда, че проведеното разследване не е довело до обективно, всестранно и пълно изясняване на относимите към спора обстоятелства, поради което се налага извършването на допълнителни действия по разследване за да се установят действителните причини за железопътния инцидент и точния момент на настъпване на смъртта на пострадалото дете, както и да се обоснове категорично становище

за липса на съпричастност на локомотивните машинисти К. и Д. към настъпилата железопътна злополука и към смъртта на пострадалото дете. В принципен план, както съдът, така и прокурорът и разследващите органи са длъжни да спазват основните принципи на наказателния процес, в частност този за разкриване на обективната истина, визиран в чл.13 от НПК и този за вземане на решения по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелствата по делото, ръководейки се от закона, визиран в чл.14 от НПК. В случая правилно е решението на съда за необоснованост и незаконосъобразност на прекратителното постановление, доколкото съдържащите се в него фактически констатации не се подкрепят напълно от наличния доказателствен материал, а направените правни изводи за липса на престъпление се базират на необоснованото и пораждащо съмнение за правилност и експертна пристрастност заключение на железопътно-транспортната експертиза. Прецизното изпълнение на дадените от съда задължителни указания за назначаване на повторна съдебномедицинска и повторна железопътно-транспортна експертиза, както и тези за установяване слуховите способности на пострадалото дете и момента на настъпване на смъртта му, ще обуслови обективно, цялостно и всестранно изясняване на релевантните за спора факти, ще допринесе за изясняване на най-важния за всяко наказателно дело въпрос - има ли или не престъпно деяние, за причинноследствената връзка между действията или бездействията на локомотивните машинисти и получения съставомерен резултат, наличието или липсата на принос у което и да е физическо лице за настъпилата железопътна злополука и последвалата от нея смърт на пострадалото дете. В тази връзка е важно да се подчертае, че пострадалото дете Ст. И. е било на 13 години, т. е. малолетно и не би могло да има виновно поведение, допринесло за тежкия вредоносен резултат, защото заставайки между релсите, то не е съзнавало, че животът му е в опасност. За поведението на малолетните лица отговорност носят техните родители и/или законни представители. Безспорно установеният по делото факт, че майката на пострадалото дете – свид. Т. П. го е оставила съвсем само да пасе и надзирава стадото от 45 крави край железопътната линията, повдига несъмнено въпроса за евентуална нейна отговорност за престъпление по чл.137 от НК.

Поради неизясняване на изтъкнатите по-горе обстоятелства от

съществено значение за правилното разрешаване на настоящия правен спор, не може да се направи несъмнен и категоричен извод за липсата на виновно поведение у физическите лица К. и Д. или у други такива и не може да се даде правилен отговор на въпросите дали смъртта на пострадалото дете е настъпила единствено по вина на неговите родители, които са го оставили без надзор в близост до железопътната линия, а детето, поради малолетство и незнание, е навлязло в сервитута и е нарушило строителния габарит на железопътната инфраструктура и габарита на приближаващия влак.

Константна е съдебната практика, според която в наказателните производства, имащи за предмет на разглеждане настъпила смърт на човек и особено на дете, компетентните органи следва да съберат всички относими и необходими доказателства и да ги подложат на внимателна и прецизна проверка. Защитата на най-ценното човешко благо - правото на живот изисква ефективно официално разследване в случаите на причинена смърт. А за да бъде ефективно разследването, то трябва да е всеобхватно, безпристрастно и обективно, да доведе до идентифициране и наказване на отговорните лица. Това не е задължение за резултат, а за средства. Всеки недостатък на разследването, който подкопава годността му да установи причините за смъртта или отговорното лице, рискува да го направи несъответстващо на този стандарт.

В съответствие с горните принципни положения, верен е изводът на съда за незадълбочено и повърхностно разследване, в резултат на което прокурорът прибързано е прекратил наказателното производство на основание чл.243, ал.1, т.1 вр. чл.24, ал.1, т.1 от НПК, приемайки неправилно, че смъртта на пострадалото дете Ст. И. е настъпила по негова изключителна вина; необосновано е решил, че железопътната злополука не се дължи на нарушени правила за движение по железопътните линии от страна на конкретни физически лица - локомотивни машинисти и поради това не може да се търси наказателна отговорност за допуснатата от тях непредпазливост по смисъла на чл.343, ал.1, б.„в“ от НК. Изводи за виновно поведение или липса на такова, респективно за причинна връзка между конкретни действия и/или бездействия на определени лица с настъпилата при железопътното произшествие смърт на пострадало дете, следва да се направят след събиране на всички необходими и относими доказателства и при отнасяне на конкретните факти към изискванията на материалния закон.

В заключение, решението на първоинстанционния съд за необоснованост и незаконосъобразност на прекратителното постановление е правилно, защото изложената в обстоятелствената част на прокурорския акт фактология не кореспондира с наличната по делото доказателствена съвкупност, а съдържащите се в него правни изводи за липса на престъпление се основават на неправилно тълкуване и приложение на нормите на Наредба №58 от 02.08.2006г. за правилата за техническата експлоатация, движението на влаковете и сигнализацията в железопътния транспорт. Вследствие на това и в нарушение на нормативните правила, прокурорът е прекратил наказателното производство, приемайки неправилно, че случилото се не осъществява състав на престъпление, било по чл.343, ал.1, б. „в“ вр. чл.342, ал.1 от НК, било по друг текст от особената част на НК, позовавайки се на чл.243, ал.1, т.1 вр. чл.24, ал.1, т.1 от НПК. Съдът правилно е отменил акта му и е дал необходимите указания за изясняване на относимите към спора обстоятелства.

Мотивиран от горните съображения, въззивният съд направи извода, че проверяваното определение на първата инстанция, с което е отменено постановлението за прекратяване на наказателното производство поради липса на престъпление и делото е върнато на прокурора с дадени задължителни указания относно прилагането на закона, е законосъобразно и обосновано и като такова следва да се потвърди.

Ръководен от изложените съображения, Бургаският апелативен съд:

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение №132 от закрито заседание на 19.03.2022г. по ЧНД №169/2022г. на Сливенския окръжен съд, с което е отменено постановление от 31.03.2022г. на Окръжна прокуратура – гр. Сливен за прекратяване на наказателното производството, водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл.343, ал.1, б. „в“ вр. чл.342, ал.1 от НК по ДП №121/2020г. по описа на РУ на МВР – гр. Твърдица и делото е върнато на прокурора за изпълнение на дадени указания.

Определението не подлежи на касационно обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____